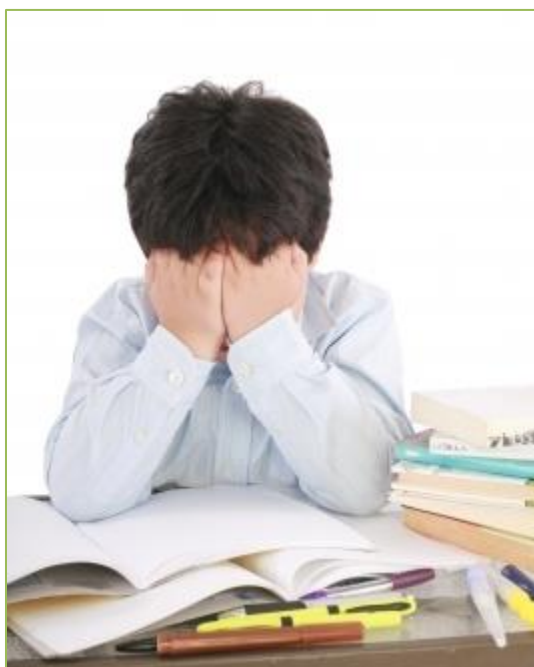

Barn med Dyspraksi

Oral, verbal og
motorisk.

Norsk Dyspraksiforening

Hva er Dyspraksi?

Dyspraksi (også kjent som DCD) er en svakhet eller umodenhet i hjernen som gjør at beskjeder fra hjernen hindres eller kommer sent frem.

En undersøkelse i Storbritannia tydet på at hele 5-10% av befolkningen har Dyspraksi, og at $\frac{3}{4}$ av disse er gutter/menn. Det som først kan se ut som en litt forsinket utvikling, kan altså være noe helt annet. Ved tidlig utredning og riktig hjelp kan alle dyspraktikere få et fullverdig liv.

I noen tilfeller er Dyspraksi bare en av flere funksjonshemminger hos en person. Noen har i tillegg en av følgende; Asperberg syndrom, ADHD, Dysleksi osv.

Kjennetegn

Det er viktig å være oppmerksom på at de færreste dyspraktikere har alle symptomer. Denne oversikten er også ikke fullstendig.

Oralt;

- Vanskeligheter for å ta pupp.
- Problemer ved, eller sen overgang til vanlig mat.
- Problemer med å svelge og/eller tygge.
- Lite eller nesten ingen bablelyder.
- Problemer med å forme munnpartiet til bevegelser/lyder.
- Sliter med å herme.

Verbalt;

- Problemer med å tilpasse stemmens styrke og volum.
- Dårlig auditiv hukommelse.
- Uttalefeil som økes ved lengre eller komplekse ord og når barnet blir iverig.
- Språkforståelsen er bedre enn det aktive språket.

Motorisk (både fin- og grovmotorisk);

- Sliter med av- og påkledning.
- Klossete bevegelser.
- Former ikke hånden for å motta en gjenstand.
- Hender arbeider individuelt.
- Sliter med å velge en dominant hånd (høyre eller venstre).
- Sen til, eller unngår krype-/krabbestadiet.
- Dårlig balanse.
- Mister lett ting, kan fort gå på personer foran seg, og snubler lett.
- Vanskeligheter med å tegne og å skrive.
- Sliter med å løpe og å hoppe.
- Unngår konstruksjonsleker (f.eks. Lego).

Vansker på andre områder;

- Ulykkelig, irritabel, lett for å få raserianfall.
- Mangler redsel for farer.
- Vansker med rolle-lek.
- Begrenset respons på muntlig beskjeder.
- Vansker med å forstå sosial koder.
- Forlater oppgaver uferdig.
- Dårlig konsentrasjon.
- Lærer bedre det som blir vist, heller enn det som blir fortalt.
- Overfølsom for fysisk kontakt.
- Sensitiv for lys og høye lyder.
- Problemer i overgangssituasjoner.

Hjelp og utredning

Det er viktig at både foreldre og dyspraktikeren får støtte. Ta kontakt med fastlege, helsestasjon og/eller PPT for henvisning til fagpersoner og instanser som kan utrede og gi en diagnose. Så fort en diagnose foreligger er det mye lettere å søke videre hjelp. Blir du ikke hørt, ta kontakt med pasientombudet i ditt fylke.

Hver dyspraktiker er ulik og det er derfor viktig at det skreddersys et opplegg og en behandling tilpasset hver enkelt, både i forhold til barnehage, skole, hjemmet og andre plasser. En dyspraktiker kan ha behov for bistand fra bl.a. fysioterapeut, ergoterapeut, logoped og psykolog, og foreldre vil kunne ha rett på bistand fra NAV. Mange dyspraktikere drar også ofte god nytte av egen assistent i barnehage og skole, samt en støttekontakt.

For mer informasjon ta kontakt med Norsk Dyspraksiforening. Besøk våres hjemmeside www.dyspraksi.no eller send en mail til dyspraksi@hotmail.com.